

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Ignatii Loiolae, Qui religionem Clericorum Societatis Iesv instituit

Ribadeneyra, Pedro de

Coloniæ Agrippinæ, 1602

De Collegijs Conimbricensi, & Goensi, ac Romana domo. V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45323

nalibus Turonensi deinde, & Gaudio agniti, educuntur, & viatico equisque benignè donati, Romam ad Ignatium remittuntur. Interea Faber cum D. Ortizio in Hispaniam hoc ipso anno 1541. est profectus: in cuius locum Nicolaus Bobadilla, professione edita, in Germaniam, Pont. Max. iussu, missus est. Et ut ex ijs, quæ diximus, perspicui potest, ex quo à Summo Pontifice confirmata nostra Societas est, vix anno vertente in Italiam, Galliam, Hispaniam, Germaniam, Indiam, atque Hyberniam disseminatam illam videre licet:

DE COLLEGIIS CONIMBRICENSI, GOENSI AC ROMANO
demo.

CAPVT V.

Hoc rerum statu, Ioannes III. Lusitaniæ Rex, ut Indorum salutem consulere, misso ad Indos Francisco Xauier, alios ex nostris, quæ ratione in annos singulos posset mittere, cogitauit: Collegiumque nostræ Societati decreuit omnium primus institueri, quod illius propagandæ in Lusitania, quasi seminariū esset. Quare

L 6

ad

ad celebrem Conimbricēsem Academiā à se fundatam, nostrum quoque Collegium adiecit: cuius collegij propagatio, & soboles, origo reliquorum in Lusitania collegiorum est. Ad quod quidem constituendum, Ignatius ex nostris, qui & Romæ erāt, & Lutetiæ, in Lusitaniam adolescentes aliquot, virosque probatissimos, anno 1541. & 1542. ad Simonem misit. Mittentur autem nostri id temporis ab Ignatio (vt obiter hoc quoque dicemus) in remotissimas etiam terras, in hunc ferè modum: Pedibus suis peregrinabatur: nō vno omnes habitu, sed semper vili: mendicatio viuēbāt: in hospitali pauperum domo, vbi eius erat copia, dormiebant. Si quādo vel victus ex eleēmofyna deesset, vel lect⁹, tenui aliqua pecuniola se sustentabant, in eum ipsum finem reseruata: In plateis, pro loco & tempore concionabantur: hortabantur quoscūq; nacti erant, ad detestationem vitiorum, ad cōfessionem, orationemque, & veræ pietatis cultum: egredientes hospitium ardebat oratio: ingredientes excipiebat. Diebus Dominicis, qui Sacerdotes nō erant, aut sapius etiam confitebantur, & communicabant: inter ipsos sum.

summa pax, summa cōcordia: & quod mirabilius est, in magnis laboribus, magna alacritas, animusq; semper lætus, & præ laborandi pro Christo, patendi que desiderio, ne de ipsis quidem longissimi itineris molestijs aut periculis cogitans. Imbecillus qui maxime in ambulando erat, antecedebat alios, ut quod ille poterat, ad id se valentiores accommodarent. Et quoniam nulla tunc collegia in via occurrebāt, nullus certus locus (ignota adhuc Societate) quò nostri, si quid in viâ accidisset, sese reciperent: illud etiam præcipiebatur ab Ignatio, & seruabatur diligenter, ut si quis fortè morbo aliquo impeditus, persequi iter non posset, pro morbi conditione, ad breue quidē tempus, reliqui omnes consisterēt: si diuturnior fore videretur, vnus certè remaneret, qui ad ægrotum subleuandum videretur aptissimus. Hūc in modum; illis initijs, nostri Roma mittebātur ab Ignatio, & Lutetiam, & in Hispaniam: hoc modo in Lusitaniam usque profecti sunt, qui Collegij Conimbricensis fundamenta iecerunt qui benignè à Rege accepti, dum Conimbricæ res futuro Collegio parantur, Vlyssippone aliquandiu commorati, dom^o

sancti Antonij initium etiam fecerunt. Sed etiam in India, simul atque Francisci Xauier virtus & prudentia tractari ab hominibus illis, & agnosci coepta est, verberes protulit ex se fructus, ut sub loco dicam. Anno enim statim 1542. Goa, quae ciuitas Regia est, & Indiarum omnium, quae Lusitano Regi parent, metropolis, Collegium quod ad alendos Gentilium filios ad Christi fidem conuersos, atque educandos, Lusitanorum liberalitate, iam tum fuerat informatum, nostris datum est: ut eorum ipsorum puerorum ad pietatem informandorum curam susciperent, & venientes suos ex Lusitania fratres exciperent, & accolae Societatem ingredi volentes probarent: essetque Collegium illud Christianae fidei hostibus quasi propugnaculum quoddam oppositum. Multum ex humili ducta principio duae haec collegia, Conimbricense & Goense creuerunt: Nam ad 2000. Conimbricense ex nostris continet: Goense ad 1200. & in utroque disciplinae omnes ingenuae, quae quidem à Theologo non sint alienae explentur: & quicquid apud Indos à nostris gestum est, quicquid apud Iaponios, Sinas, Persas, Aethiopes, & alias innumerabiles nationes.

nationes, veri Dei Ignoracione cæcas effectum, ex his duobus Collegijs profectum est maximè. Ex quo intelligimus Collegiorum, quæ in vniuersa Societate cõstituta hæctenus sunt, primũ omnium tenere locum Conimbricẽse, Regis Lusitanix munificentia iam tum informatum, postea verò etiam perfectum. Collegiorum dico; nam Romana domus reliquæ Societatis parens est: ex qua, vt ex matrice quadam ciuitate. Ignatij opera & consilio, Coloniae deductæ in diuersas terras, & propagatæ sunt. Quæ quidẽ domus Romana cum ipsa Societate nata est: Siquidem exeunte anno 1540. templum Beatæ Mariæ (vt vocant) de Strata, Petri Codatij industria & beneficio nobis additum est. Hoc autem templum humile tunc fuit ac perexiguum, sed cum cõfluentes ad verbum Dei populos propter eius angustias non caperet, multis postea addimenti auctum est: atque diuersis tẽporibus varias in formas commutatum, donec anno 1568. Alexander Farnesius Cardinalis, Pauli I I I. Sapientissimi Pontificis nepos, ac S. R. E. Vicecancellarius, Princeps excellenti autoritate, eximiaque prudentia, qui Societatem

tem

tem nostram ab ipso eius exordio singulari patrocínio complexus est, ut bene mereretur de suis ciuibus, atque adeò de vniuersa Ecclesia Dei, & aui sui Pont. Max. maximum in ordinem nostrum beneficium immortalitati consecraret, & præstantem suam in nos beneficentiam testatam relinqueret, templum amplum, magnificum, pulcherrimum, à fundamentis excitare constituit, regio sumptu, opere præclaro, structura mirabili, in quo mortuus conderetur. & quidem meritò, ut quoniam Farnesiorum familia, Societatis nostræ constituendæ princeps fuit, ipse qui eiusdem familiæ decus ac lumen est, in eo templo, atque in ea professorum domo, quæ ipsius Societatis caput ac parens est, principem locum obtineat. Anno verò 1543. templum sancti Andree per opportunum ac propinquum, opera ac studio Philippi Archinti, Seleuciarum Episcopi, ac summi Pontificis, tunc in alma urbe Vicarij, & de vniuersa Societate optimè meriti, ipsius Pontificis summi decreto adiunctum est. Nam Philippus iussu Pöt. Maximi cum obiret urbis omnes Ecclesias, ac lustraret, ut earum facta tecta tueretur, & ea quæ ad cultum earum,

rum, atque ornatum pertinerent, in
D. Andreae templum incidit, curā qui-
dem animarum habens, sed à pastore
suo desertum, & feminae custodiae cō-
missum. Cuius rei indignitate permō-
tus Pontifex eiusdem Philippi moni-
tu, illud nostris decreuit adiūgere, qui
in vicino Beatae Mariae templo, omni
pietatis officio, Romanum populum
ad benè beateq; viuendum excitabant.
Paucis post diebus, huic Pontificis de-
creto reclamatum à multis est. Sed Ar-
chintus vir prudens, atque acris animi
magnique, eorū conatibus vehemēter
restitit, & verissimis grauisimisque ra-
tionibus persuasit Pontifici, ratum uti
suum decretum haberet, nostrisque in-
tradita iam possessione permanere li-
ceret. Itaque hoc ipso in templo D. An-
drae domus, quam incolimus, anno
1543 aedificari cœpta est. Porro a-
nimarum cura vtriusque templi,
Sanctae Mariae de Strata, & San-
cti Andreae, ne impedimento nostris
esset, auctoritate Pontificis cum
redditibus in Ecclesiam San-
cti Marci vicinam ac per-
celebrem, transla-
ta est.